

Prima instanță: E. Palanciuc
Instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

2rac-194/15

Î N C H E I E R E

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea Comercială „AutoInterBus-Tur” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Camera de
Licențiere a Republicii Moldova împotriva Societății Comerciale „AutoInterBus-
Tur” Societate cu Răspundere Limitată privind retragerea licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, prin care a
fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială „AutoInterBus-Tur”
Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.
Chișinău din 09 iunie 2014,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2011, reclamantul Camera de Licențiere a Republicii
Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „AutoInterBus-
Tur” SRL privind retragerea licenței.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 22 decembrie 2006, reprezentantul
SC „AutoInterBus-Tur” SRL, respectînd prevederile art. 10 din Legea nr. 451-
XV din 30 iulie 2001 privind licențierea unor genuri de activitate, a depus la
Camera de Licențiere a Republicii Moldova, cererea nr. 15/2838, prin care a
solicitat eliberarea licenței pentru transportul auto de călători în folos public.

Mai indică că în baza cererii menționate și a procesului-verbal al grupului
de lucru nr. 01/1566 din 26 decembrie 2006, Camera de Licențiere a Republicii
Moldova, la 26 decembrie 2006, a emis decizia nr. 4699 privind eliberarea
licenței seria A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007 pentru activitatea
solicitată de SC „AutoInterBus-Tur” SRL, valabilă pe un termen de 5 ani, adică
pînă la 03 ianuarie 2012.

Reclamantul menționează că la cererea de eliberare a licenței,
reprezentantul SC „AutoInterBus-Tur” SRL a anexat contractul individual de
muncă, nr. 03 din 01 decembrie 2006, încheiat între Popa Tatiana, director SC
„AutoInterBus-Tur” SRL și Robu Natalia, angajat în calitate de medic
responsabil de controlul medical al conducătorilor auto și contractul individual

de muncă nr.04 din 01 decembrie 2006, încheiat între Popa Tatiana, director SC „AutoInterBus-Tur” SRL și Ialovski Andrei, angajat în calitate de mecanic manager, responsabil de activitatea de transport și securitatea circulației, fiind respectate imperativele impuse de prevederile legale, prin care agentul transportator este obligat să asigure zilnic controlul medical al conducătorilor auto și controlul tehnic al unităților de transport înainte de efectuarea rutei, cu înscrierea rezultatelor în registrele respective.

La 14 martie 2011, la Camera de Licențiere a Republicii Moldova a fost înregistrată plîngerea nr. C-9 depusă de către Cojocaru Ion, în temeiul căreia s-a dispus efectuarea unui control la SC „AutoInterBus-Tur” SRL.

Astfel, în baza delegării-adeverință la control nr. 05/51 din 17 martie 2011, colaboratorii Camerei de Licențiere au efectuat un control inopinat asupra verificării respectării condițiilor de licențiere la SC „AutoInterBus-Tur” SRL.

Reclamantul indică că, în rezultatul controlului efectuat la agentul economic vizat, la 17 martie 2011, s-a întocmit Actul de control nr. 05/51, prin care s-a constatat că d-na Robu Natalia, persoana responsabilă de controlul medical și Ialovski Andrei, persoana responsabilă de controlul tehnic al unităților de transport, la întreprindere nu activează și n-au activat niciodată, acest fapt constituind temei de retragere a licenței.

La 21 martie 2011, la Camera de Licențiere a Republicii Moldova a fost înregistrată sub nr. 141, dezacordul la actul de control al administratorului SC „AutoInterBus-Tur” SRL, în care recunoaște faptul că cet. Robu Natalia și Ialovski Andrei, în cadrul întreprinderii vizate nu au activat, iar funcțiile acestora au fost exercitate de către alte persoane neangajate la întreprinderea în cauză, fapt ce demonstrează că din momentul începerii desfășurării activității licențiate nu s-au respectat și nu s-a conformat condițiilor licențierii.

Mai indică că, urmare a controlului, s-a stabilit că registrele formale ale medicului și mecanicului nu au fost completate de o perioadă îndelungată de timp, registrul de evidență a controalelor medicale nu au fost completate din anul 2008, iar registrul de evidență a controalelor tehnice a unităților de transport nu a fost completat începînd cu anul 2009.

Reclamantul menționează că s-a depistat un set de 24 foi de parcurs necompletate(seria AO nr. 209314, nr. 209315, 209317-109338), pe care erau aplicate doar ștampila medicului, d-ul Petru Duca și a mecanicului SRL „AydarTur-TUR”, fapt ce confirmă repetat, nerespectarea condițiilor de licențiere de către titularul de licență.

Reclamantul invocă că reieșind din faptul că titularul de licență nu s-a conformat exigențelor legale, în baza rezultatului controlului efectuat, Camera de Licențiere a Republicii Moldova, la 28 martie 2011, a emis decizia nr. 977 privind retragerea licenței SC „AutoInterBus-Tur” SRL.

La 04 aprilie 2014, Camera de Licențiere a Republicii Moldova a depus cerere de completare a circumstanțelor și de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat retragerea licenței A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007, eliberată

SC „AutoInterBus-Tur” SRL pentru activitatea legată de transportul auto de călători în folosul public.

Întru susținerea legalității deciziei de retragere invocă răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din care rezultă că la contul personal de asigurări sociale ale Ialovski Andrei și Robu Natalia nu se conțin date privind contribuțiile de asigurări sociale.

Reclamantul Camera de Licențiere a Republicii Moldova solicită retragerea licenței eliberate SC „AutoInterBus-Tur” SRL cu obligarea ultimului să depună originalul licenței retrase la Camera de Licențiere a Republicii Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 iunie 2014, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Camera de Licențiere a Republicii Moldova împotriva SC „AutoInterBus-Tur” SRL și s-a hotărât de a se retrage licența SC „AutoInterBus-Tur” SRL seria A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007 pentru activitatea legată de transportul auto de călători în folos public, s-a încasat de la SC „AutoInterBus-Tur” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, a fost respins apelul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 iunie 2014.

La 22 aprilie 2015, SC „AutoInterBus-Tur” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 iunie 2014 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Camera de Licențiere a Republicii Moldova împotriva SC „AutoInterBus-Tur” SRL privind retragerea licenței.

În motivarea recursului, recurentul SC „AutoInterBus-Tur” SRL a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015 este una ilegală, nemotivată și neîntemeiată, deoarece instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a interpretat eronat legea și circumstanțele cauzei, pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei, precum și cu aprecierea arbitrară a probelor.

La 29 mai 2015, intimatul Camera de Licențiere a Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda*, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „AutoInterBus-Tur” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas